

Johann Huswedel

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Johannes Huswedelius, Phil.
pr. Prof. Ad Exequias Quas ... luveni Reinholdo ab Eggert/ Nomen Parentum
moestissimorum. Reverendus Vir Dn. Constantinus Fidlerus Superintendens
parat. Officiose & sedulo omnes Academiae Cives ... invitat**

Rostochi[i]: Kilius, 1638

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn751406171>

Druck Freier Zugang

Huswedel, J.,
in
R. ab Eggert.

Rost. 1638.

10

PROGRAMMA

Quo

Rektor Universitatis Rostochiensis

JOHANNES HUS-
WEDELIUS, Phil. pr. Prof.

AD EXEQUIAS

Quas

Nobilissimo Juveni

REINHOLDO

ab EGBERT/

Nomen Parentum moestissimorum,

Reverendus Vir

Dn. CONSTANTINUS FIDLERUS

Superintendens parat.

Officiosè & sedulo omnes Academia Civis

ad horam meridiei primam invitat.

ROSTOCHI,

Typis NICOLAI KILII, Acad. Typ.

Anno *oe* 13 CXXXIIX.

126

Uid quisq; vitet non homini satis can-
tum est in horas, navita Bosphorum &
mare tempestuosum perhorrescit, mi-
les bombardarum fulmina ac toni-
trua, alii famem & morborum conta-
gia: Studiosi virtutis & eruditionis nihil horum,
quidem in umbra Academica metuere necesse habe-
ret, interim omnia illa & alia metuere & undecunq;
cæca fata timere necesse habet. Videmus enim non
paucos nostri ordinis inopina morborum vi abre-
ptos, aliis fames quotidie magis magisq; minatur:
belli quoq; vicina pericula faciunt non raro, ut qui
in Helicone & Musarum atrio sive castro extra teli
cujuscunq; jactum constituti ac salvi esse debebant,
muro sese ligneo committere & mari salutem ac in-
columitatem quærere cogantur: unde fit, ut aliun-
de quæ fugiunt pericula, ea alibi inveniant. Pro ex-
emplo nobis, proh dolor, est, juvenis Nobiliss, eru-
ditione & virtute præstantiss, Dn, REINHOLDUS ab
Eggerd/ qui cum ad nos contenderet, mare sibi mi-
nus periculosum esse quam terram ratus, ita ab eo
acceptus est, ut vitam ex eo salvam vixretulerit. At
quis & quantæ spei juvenis! Certè dignus, quem
virtutis & Eruditionis candidati & in spem Reipbl,
nati imitentur. Is in hanc lucem editus est Regio-
monti Annomillesimo, sexcentesimo, septimo de-
cimo, die 3. Martii stylo novo ex parentibus genere,
virtute

virtute & pietate pollutissimis: Patre Nobilissimo
Viro, Regiomontanæ Reip. Cniphovianæ Con-
sule magnifico **REINHOLDO** ab **Eggerd**/matre Nobi-
lissima, virtute & honestate insigniter commendata
matrona **ELISABETH. von Platen**/ex antiqua **der**
von Platen familia in Marchia. Hi parentes
quæ semina in hunc flosculum contulerant, ea cultu
singulari promovenda censuerunt, quam primum,
tenera ejus ætas id postulare. Inveni ergo sunt, qui
curam illam susciperent, ingeniorum & animorum
excultores probatissimi (unus enim ex iis Professo-
ria dignitate etiamnum floret, alter Gymnasii Re-
giomontani Rector, tertius Ecclesiæ pastor haud
vulgaris) qui pietatis & honestatis initia paulatim
auxerant & quæ prædecessor bene inchoata reli-
querat, ea successor confirmavit & maturè ad fructū
produxit. Huic privato cultui ne quid deesset ad-
dita est publica institutio in ludo Cniphoviano, cu-
jus illic præci; ua est commendatio. In isto quoti-
diana pueri incrementa fecerunt, ut pater Anno hu-
jus seculi 29. qui est ætatis duodecimus, mitteret eū
Vilnam, primariam Lituaniæ urbem, adjuncto co-
mite Præceptore, & curatore, non solum propter li-
terarum Latinarum facultatem augendam, sed ut
Polonicam quoq; linguam cæcis istis annis addisce-
ret; quod primo biennio feliciter assecutus est. Obie-
rat interim **Serenissimus & potentissimus Poloniæ**

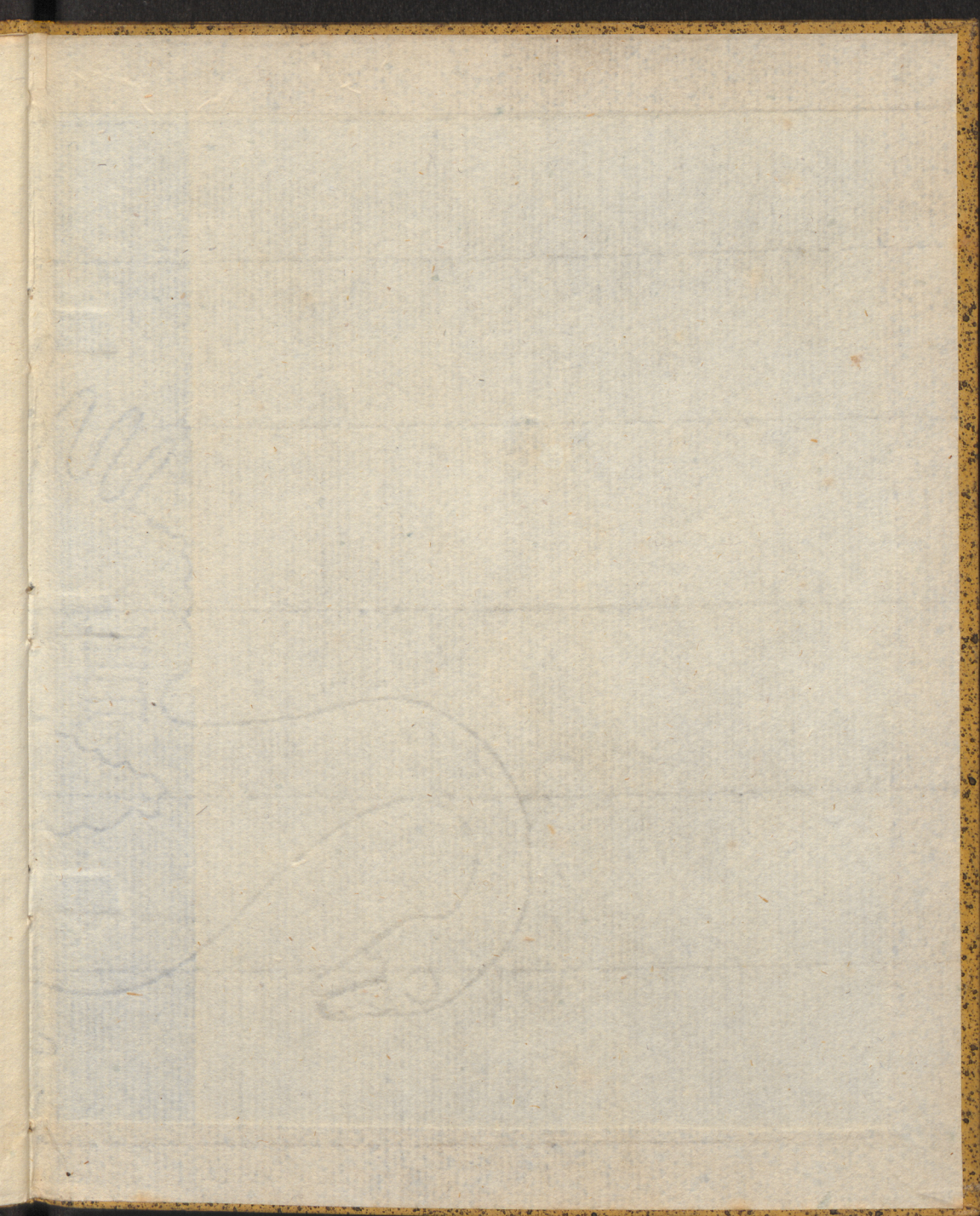
Rex Sigismundus III. cuius obitus novi Regis electionem postulabat. Is actus merebatur, ut adolescens ad Remp. educandus videret, quid in hac re ageretur, quo ordine, quo splendore, quo eventu, non tam ut pueriles oculos pasceret, quam ut ab istis etiam annis adsuesceret negotiis, quæ sine tali pompa & strepitu peragi & expediri nequeunt. Hac ergo de causa Warsaviam profectus est, & hunc Regiæ electionis actum omnesq; solennitates curiose inspexit accurateq; observavit. Inde Cracoviam perrexit, ubi cum aliquot septimanis post, (quasi sedecim) novus Rex Electus coronaretur, ne illud quidem negotiū sibi negligendum putavit, quin omnia, quæ tam solenni & splendido actu dicerentur, quæ fierent, propria manu quam diligentissimè annotaret & in memoriæ thesaurum recondideret. Peracta coronatione contulit se Thorunium, & ad intermissa studia reversus nihil de priori diligentia remisit, quin omne tempus, quod studiis non inpendere, sibi perire putaret, donec lignæ Polonicæ cognitionem & usum sibi quam familiarissimum reddidisset; ideo domum à parentib. revocatus, ut obedientem filiū decebat, rediit, aliamq; virtutis & eruditionis promovendæ occasionem expectavit. Nec ea juvenem discendi & cognoscendi cupidum diu frustrata est, cum Regia Poloniæ Majestas Illustris & Generosa, Dn. NICOLAUM Korffen Castellanus & Regni

Regni Senatorem, ut Legatum in Daniam ad regias
nuptias quibus interesset sui Regis nomine, desti-
naret. Huic ergo Hafniam iter facienti, & suam le-
gationem, regii splendoris plenam, decore obeunti,
non solum venit comes, sed à Dn. Legato commen-
datus in Regiam quoq; Academiam quæ est Soræ in
Dania, una cum filio Dn. Legati honorifice receptus
& adscriptus est, in qua idageret, quod Phænix ille
Achillis Homerici Præceptor suo alumno, & sub e-
jus nomine omnibus eo loco & ordine natis ingentis,
cōmendatum dicit *μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι περικτῆρα τε ἔργων*
ut fari posset rebusq; præesse gerendis; vel ut dilce-
ret, quod Philosophi solent *vo. are, γινῶναι καὶ πράττειν*
τα δέοντα, cognoscere & agere; quocunq; in genere, vi-
tæ ac societati humanæ convenientia. In hac ergo
non literarum magis quam virtutis togatæ & mili-
taris palæstra, cum se biennio exercuisset à patre do-
mum revocatus est, ut instar generosi surculi in a-
liud solum transplantatus, cuilibet cælo ac soli pau-
latim adsuesceret. Ea de causa domi nō diu deside-
re & otari, quod multi solent, voluit, sed in Acade-
miā Gryphswaldensem jussu & missu parentis venit,
ubi sub inspectione & cura Clariss. Ampliss. & Con-
sultiss. Viri Dn. MATTHIÆ STEPHANI studia sua dili-
genter tractavit. Hic quoq; confecto biennio tur-
bulenta rerum facies ejus iterum loci mutationem
suadere visa est, præsertim quod, ut corpora muta-

tione vegetantur, & gaudent, sic & animi, conspectus vero, familiaritatis & usus doctorum virorum, ingeniis melioribus non solum jucundus est, sed eadem quoq; ad imitationem excitat, varietate quadam doctrinae ornat, augetq; iudicii vim deniq; dirigit, acuit, confirmat. Igitur suasu & hortatu Dni. parentis ad nos iter ingressus & VIRI CLARISSIMI Dn. D. PETRI LAUREMBERGII Collegæ & amici nostri filio comitatus Stralsundam venit. Inde navi discedens in medio cursu apertoq; æquore, orta acerrima tempestate è navicula excussus est, præcepsum; datus in mare, & jam submersioni proximus, actus fuisset in profundum, nisi singulari Dei providentiâ per aliam quandam cymbam à præsentis vitæ periculo fuisset liberatus. Hinc ille partim consternatione, partim frigore & vidisque vestimentis circumventus minus bene sibi à valetudine esse protenus sensit; à filio vero D. LAUREMBERGII, qui comes navigationis illi fuerat, id parentum suorum ædes deductus est. Illi periculoso hoc naufragio intellecto, nihil intermiserunt, quod faceret ad hospitris hujus incolumitatem recuperandam. Sed neq; ulla refo-cillatione, neq; accurato victu neq; medicamentibus extirpari se passa est contracta & semel intimis medullis inhibita ægritudo. Eo res devoluta est, ut decimo quarto post adventum in hanc urbem, die inter ardentissimas preces ad Deum, tam ab se, quam
aba-

ab astantibus fufas, piiffimisq; fufpiriis Iefum, ut
veniret, inclamans, animam reddiderit Redemptori
fuo, nihil penitus turbata mente, conftans animo &
fensibus & loquela, ufq; ad extremum halitum, quē
dormituro fimilis expiravit. Videte, Cives Acade-
mici, juvenem Nobiliffimo genere ortum, quo tamē
folo fe æftimari noluit. Sciebat nimirum, Tota licet
veteres exornent undiq; ceræ Atria, tamen verā No-
bilitatem fitam eſſe in ſola atq; unica virtute. Illam
ergo cum à natura haberet, hanc ſuo ſibi Marte cō-
parandam cenſuit, non literarum copia ſolum, ſed
& rerum uſu in ætate virili agendarum, cujus, hac e-
tiam in ætate fundamenta fideliter collocanda pu-
tavit. Igitur qui hanc noſtram quoq; Academiam ea
exiſtimatione & honore dignatus eſt, ut ex ea ad fu-
turi ædificii ſtructuram nonnullam peteret mate-
riam, quidni viciffim digniſſimum habeamus, cui
extremum ducendi, & proſequendi funeris hono-
rem reddamus? Quod non ſolum officii & gratitu-
dinis noſtræ id fuerit, ſed parentibus quoq; hoc filii
obitu adſcictis in aliquam ſolatii partem ceſſerit,
Magna quidem illi ſpe fructus & gaudii ex virtute,
filii percipiendi videntur excidiſſe, quem in ipſo æ-
tatis flore exſtinctum intelligunt. Quæ vero ſpes
tanta ac tam certa eſſe poteſt, quæ cum ipſa re con-
feratur, cujus ille copiam adeptus eſt? Non fruitur
honoribus in patria: urbs quamlibet ampliſſima, in
cujus

cujus aliqua domo; domus quamlibet splendidissima, in
cujus aliquo cubiculo hanc lucem adspexit primum, pa-
tria quidem sunt: sed verior illi patria, & nobis omnibus
cælum, in quod, qui recipitur & corona vitæ illius æter-
næ redimitur, is demum veris & nunquam interituris ho-
noribus affectum sese præfiscini gloriabitur. Demetrius
ille Phalerus trecentas viro sibi itatuas collocari vidit,
sed istius trecentas etiam se vivo everfas vidit. Quid illis
collocatis magis gloriosum videri potuit? quid istis ever-
fis magis caducum & ad honores hujus mundi conte-
mnendos magis aptum & conducibile? Negare autem
non possum, animum humanum, & quod eo plus est,
paternum, præcipuo quodam dolore affici, cum se priva-
ri animadvertit re tam delectabili, qualis est filius ad vir-
tutem natus, ejus in studio educatus, in ejusdem acqui-
sita aliqua possessione & spe majoris acquirendæ jam con-
stitutus: Verum haud scio, an non major & solidior de-
lectatio piis parentibus ex eo oriatur, quod sciunt, imo
plusquam *πατερῶν αἰνῶναις* cognitum persuasumque
habent, si quidem sua mysticis literis constabit auctoritas,
quod filii nomen relatum sit non in tabulas Reip. Athe-
niensis vel Romanæ vel Regiomontanæ, sed in librum,
vitæ ejus scripturam nulla obliterabit ætas, nulla dele-
bit oblivio, nulla intervertet calamitas. Faciamus ergo,
Cives Academici quod possumus, & exequias huic beato
juveni eamus frequentes, cumque piis & Christianis
εὐφημαῖς prosequamur, simul meditemur mortalitatem,
& in his periculosis & calamitosis temporibus *εὐθυστάς*
piis & serijs precibus à Deo petamus. Conventus fiet
hora prima in templo S. Jacobi. P. P. Ro.
Stochii 5. Novemb. 1638. Sub sigillo Recto.
factus.

ab astantibus fufas, piiffimisq; ful
veniret, inclamans, animam reddi
fuo, nihil penitus turbata mente, c
sensibus & loquela, usq; ad extrem
dormituro similis expiravit. Vido
mici, juvenem Nobilissimo genere
solo se æstimari noluit. Sciebat nim
veteres exornent undiq; ceræ Atria
bilitatem sitam esse in sola atq; unio
ergo cum à natura haberet, hanc su
parandam censuit, non literarum
& rerum usu in ætate virili agendar
tiam in ætate fundamenta fideliter
tavit. Igitur qui hanc nostram quod
exultatione & honore dignatus e
turi ædificii structuram nonnullar
riam, quidni vicissim dignissimum
extremum ducendi, & prosequen
rem reddamus? Quod non solum
dinis nostræ id fuerit, sed parentibu
obitu afflictis in aliquam solatii
Magna quidem illi spe fructus & ga
filii percipiendi videntur excidisse,
tatis flore exstinctum intelligunt
tanta ac tam certa esse potest, quæ
feratur, cujus ille copiam adeptus e
honoribus in patria: urbs quam libe

